

Képes Gábor

HÉTKÖZNAPSZAKOK

Ahogy gyalogolsz este hazafelé
behorpad előtted az utca
a világ furcsa mókuserék
ahogy kaptatsz a gond szorít a lábad húzza
horpadt mellkasodból hontalan tör föl a földszintes fájdalom
s éjjel ágyékonragad a magány ha otthon
lámpafénynél cammogsz körbe tovább
elhomályosulsz a függönyön át
csak az üres italosüveget látja
és a színesre hazudott szárazvirágot
aki ablakodon beles míg baktat haza

emberséged előtte kidomborul
ahogy a piciny terráriumot ágyad mellett meglátja
hörcsögök lent hercegek fent
míg az állatok éjjel matatnak
az emberek nappal kaparnak gesztenyét
s a gesztenyefa beteg foltokban fonnyad halálra:
a mediterránná füstölt világban
forró színfehér tél közeleg

egy állat éjjel ágyékonragad
üres italosüveg nyomja mellkasod
az aranyra festett barka egész nap zörög
hétköznapszakok: sötét világos sötét
villamosok sietnek álomlassúsággal
feltört utakon kihűlt munkagépek sorfala előtt
lám! híd újul bal és jobb között!
a tévében egy polgármester hengeg
hajnalra egy rab kirágta magát

délelőtt csöngetnek már rég kikeltél magadból
még sötét volt s már dolgozol
már sötét van és bevásárolsz csarnokról csarnokra
ajánlott küldemény vár a nagypostán
s az utolsó székeléshez ingyenes újság
csekkek csalások cikkek tartóstejakciók
hókuszpókuszok a holnapi választás körül
örül a herceghorda! vackodban vicsorog
saját vezéred: veszett egy hörcsög!

a résnyire hagyott ablakon át
tudod mert a kerekek folyton forognak!
autófüst szivárog takaród alá
nehéz a levegő lassan elfojt
fogyj fogyassz fogcsikorgatva míg
fütyülve ereszt a hazád.

Ezredvég, 2010/5.

(Képes Gábor 1980-ban született Budapesten. Verset és prózát ír.)